

Biszak Borbála (12.H) és Hatos Fanni (11.H)

ismét sikeres a

„József Attila Kárpát -medencei vers-, mese-, és novellairó alkotói pályázaton”.

381 pályázó 523 jelíges pályamunkája közül Bori és Fanni egy-egy verse idén **is** bekerült a 33 díjazott alkotás közé a szombathelyi székhelyű nemzetközi alkotói pályázaton, melyre ebben az évben 98 pályázón 148 alkotással pályázott a határon túli magyar iskolákból is.

A rangos zsűri (Pósfai László-újságíró, szerkesztő, Devecseri László - József Attila-díjas költő, Pődör György – költő, a Magyar Kultúra Lovagja, Szecsődi Krisztián – költő, Jordán Gergely- a Furfang Kiadó könyvszerkesztője) **döntése alapján középiskolás vers kategóriában Bori is, Fanni is 3. helyezést ért el, és alkotásuk bekerült a díjazott pályaművekből szerkesztett Örökké valóság című jubileumi (25 év) antológiába.**

Szeretettel gratulálunk mindkét - a versek, az irodalom, a magyar nyelv iránt elkötelezett diákunknak, s további ihletett alkotásra biztatjuk őket.

Humán munkaközösség

OKLEVÉL

Biszak Borbála

részére, aki a

**XXV. Kárpát-medencei
József Attila Mese-, Vers- és
Novellairó Pályázaton
a KÖZÉPISKOLÁS VERS
kategóriában**

III. díjat

kapott.

Halkan a havon

Főlének hajol a Bakony;
tisztá-szép szava szól halkan a havon...
Hosszú haját befőnta,
sőtét szín kendőjén pihen a szél.
Csss... figyelj csak:
mihozzánk – hozzám és tehozzád beszél.

„Gyermekeim...” – surrogja,
s mi csak állunk ott némán...
Magához láncolt a pillanatot,
egy kiesű örökké vált.
Egyetlen pillanatot,
s a szaggatott szívekben
szisszen, mi még fűj...
A félvaras sebekre heget hűz, s vár.

Éber álom, vagy... álmos ébrenlét?
Csendesen csacsogva csóhog a kis Séd.
Semmi sem szól, mégis minden beszél,
szempilla-függöny mögül is látni
lelkeink libbenő lehetőségét.

Vibrálva – vonzva zizeg a lég.
Legelőül tudjuk, meenni kell, de még
nem lehet; valami nem enged el...
Hát én maradok, ha jössz te is velem.

Maradva menjünk, vagy menve maradjunk:
mozduló márványban szuborként szaladjunk!
Lényünk két darabja
már a *mindemmel* egész,
– a sőtét szín kendőre havat hímez az ég.

Jég-ezüst virágok nőnek az ablakon,
ma késik a gyors;
hajfonatok hátán ásit a peron.
Csak a csend visszhangja, a némaság dalol
– te is érzed, hogy átütel?
Főlének hajol a Bakony.

BISZAK BORBÁLA 12. osztályos diák
Veszprém, Padányi Bíró Márton Katolikus Gimnázium,
Szakgimnázium és Általános Iskola
Középiskolás vers kategória – 3. díj

OKLEVÉL

Hatos Fanni

részére, aki a

XXV. Kárpát-medencei
József Attila Mese-, Vers- és
Novellaíró Pályázaton
a KÖZÉPISKOLÁS VERS
kategóriában

III. díjat

kapott.

Szombathely, 2024. április 22.

Vöröshor a fehér ingen

Legombolsz magadról, véletlen baleset,
egy rossz mozdulatból kerültem oda,
nem szándékos és nem is hiábavaló,
hogy azóta stagnál a szívem állapota.
Nem szeretem, azóta mégis folyton ezt iszom,
s ha arra gondolok, egyből összerándul a szívizom,
hogy most lennék benned az összes vörösvérsejt,
mindahány óvó, szülői intelem,
lennék vöröshorfolt az ingeden.

Én is jobban szeretnék egy kéknyelűt,
és nem éktelenkedne olyan nyilvánvalóan,
magamnak a legnehezebb
beismerni, hogy valóban:
lennék amit elviselsz magadon,
lennék rúzsolt, hajnali esők a nyakadon,
lennék ecetes olló, ha más nem segít,
és egyben lennék aki fércellem,
lennék vöröshorfolt az ingeden

99

Lennék az utolsó csepp a pohárban,
lennék ütemes dobogás meg a szívritmuszavar,
nyáron a napfényed, a permet,
összel a tókék alatti avar,
lennék az első, de az egyetlen folt az ingen,
az esti imád, hogy legyen mielőtt hinni,
s ha már örökkévalóság, hogy lússaluk, lennék a két
szemedben rejlő, lapuló végtelen,
lennék vöröshorfolt az ingeden.

Egy utolsó tánc, amolyan
vérkeringő a szívedig és vissza,
csak addig tartson, míg a foltot a
bőröd be nem issza,
és utána beismerem, hogy én
lennék egy kimoshatatlan részeg emlék,
ami átkísér egy életen,
de leginkább:
lennék vöröshorfolt az ingeden.

*HATOS FANNI 11. osztályos diák
Veszprém, Padányi Bíró Márton Katolikus Gimnázium,
Szakgimnázium és Általános Iskola
Középiskolás vers kategória – 3. díj*